

جشنواره «پاییز هزار رنگ» در اصفهان برگزار می شود

مدیرعامل سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهرداری اصفهان از برگزاری جشنواره عکاسی «پاییز هزار رنگ» در دو بخش حرفه ای و آماتور ...

۲

اتصال صدرا به آزادراه شیراز- اصفهان به مرحله اجرا درآمد

رئیس کمیسیون سرمایه گذاری شورای اسلامی شهر صدرا از جانمایی آرامستان این شهر در زمینی به مساحت ۲۰ هکتار در غرب صدرا و آغاز عملیات اجرایی پروژه اتصال صدرا به آزادراه شیراز- اصفهان خبر داد و گفت: اصلاح و بهسازی ...

۳

گذر تاریخی هارونیه اصفهان به زودی به بهره برداری می رسد

۲

انتظار جهش قیمت مسکن تا پایان سال را ندارم

رئیس اتحادیه مشاوران املاک گفت: با وجود رشدی که ابتدای سال جاری در هزینه ساخت و قیمت ها در بازار مسکن ایجاد شد پیش بینی نمی کنم این بازار تا پایان سال ۱۴۰۵ با جهش قیمتی قابل توجهی مواجه شود و به نظر می رسد نوسانات این بازار محدود باشد. کیانوش گودرزی اظهار کرد: افزایش قیمت زمین و هزینه های ساخت ...

۳

معاون استاندار فارس:

سرمایه گذاری باید به توسعه پایدار استان منجر شود

معاون هماهنگی امور اقتصادی استانداری فارس با تأکید بر ضرورت هدایت سرمایه گذاری ها به سمت توسعه پایدار، بازنگری در ...

۸

مطبوعات ایران در دوراهی ماندن و خاموشی

وقتی عشق برای ادامه دادن کافی نیست

۴۹۵

از نیاز تیم به دودی که باید از کنده بلند شود تا شور جوانی؛

چالش سرمربی گاندوها و نسخه موفقیت سپاهان

۶

نگاهی به فرونشست زمین و ضرورت پایش آن

از مکزیکوسیتی تا اصفهان؛

چرا باید نشست زمین را جدی گرفت؟

عکس: ایسنا

۷

آسیب پذیری شهرها در برابر بارش های شدید

وقتی باران همیشه حادثه ای عاشقانه نیست

۷

ایمن سازی معابر اطراف مدارس اصفهان با نصب تابلوهای هشدار دهنده جدید

مدیر منطقه ۱۴ شهرداری اصفهان از اجرای طرح آزمایشی نصب تابلوهای هشدار دهنده با پیام های آگاهی بخش در معابر پیرامون مدارس خبر داد و گفت: این طرح با هدف جلب توجه رانندگان، کاهش سرعت خودروها و ارتقای ایمنی تردد دانش آموزان در دو منطقه شهرداری به صورت پایلوت اجرا شده است. محمدمهدی کریمی در گفت و گو با خبرنگار ایمن با اشاره به ضرورت تأمین ایمنی دانش آموزان در مسیر رفت و آمد به مدارس اظهار کرد: محدوده اطراف مراکز آموزشی به دلیل تردد هم زمان دانش آموزان، والدین و خودروها، به توجه ویژه در برنامه ریزی ترافیکی نیاز دارد؛ از این رو، استفاده از روش های نوآورانه برای افزایش حساسیت رانندگان و پیشگیری از حوادث احتمالی در دستور کار مدیریت شهری قرار گرفته است.

وی افزود: در همین راستا، طرح نصب تابلوهای هشدار دهنده جدید در معابر پیرامونی مدارس با رویکردی متفاوت از علائم متداول ترافیکی اجرا شده است. در این طرح، علاوه بر تابلوهای استاندارد معرفی محل عبور دانش آموزان، تابلوهای مکمل با پس زمینه زرد فسفری و پیام های آگاهی بخش و بازدارنده نصب شده است تا توجه رانندگان را پیش از ورود به محدوده مدارس جلب کند. مدیر منطقه ۱۴ شهرداری اصفهان با اشاره به شعار «آرام برانیم؛ یک دانش آموز منتظر است» تصریح کرد: انتخاب پیام های کوتاه و تأثیرگذار در کنار رنگ برجسته تابلوها، با هدف یادآوری مسئولیت رانندگان در قبال جان کودکان و ترغیب آن ها به کاهش سرعت، رعایت احتیاط و توجه بیشتر به ابرارن پیاده انجام شده است.

مدیرعامل سابق سازمان نوسازی و بهسازی شهر اصفهان مطرح کرد

اجرای بیش از ۶۰ پروژه عمرانی در گذر تاریخی دردشت اصفهان

اصفهان با تشریح اقدامات انجام شده در محله دردشت گفت: از سال ۱۴۰۲ تا ۱۴۰۵، ۱۴۰۵ طی حدود سه سال و نیم، بیش از ۶۰ پروژه عمرانی در محدوده ای به وسعت ۷۲ هکتار اجرا شد که مجموعه ای از اقدامات مرمتی، عمرانی، زیباسازی و احیای عناصر تاریخی را در بر می گیرد. وی افزود: جدار سازی ۱۵۰ پلاک مسکونی و تجاری، نصب ۴۰ سرو کاشی کاری، اجرای پروژه های روشنایی، کف سازی سه کیلومتر از معابر، طراحی مجدد هشت میدانگاه و دیجیتال سازی ۲۵۰ هزار عکس تاریخی شهر و طراحی محله ها بر اساس این اطلاعات، بخشی از اقدامات انجام شده در این محدوده است. ایزدخواستی احیای مآذنه های بقعه شهشهان بر اساس اصول تاریخی، مرمت بازار دردشت، لایه برداری و احیای سنگ نوشته ها، احیای سقاخانه های تخریب شده و بازآفرینی بازار قصر جمیلان را از دیگر پروژه های اجرا شده در مسیر احیای بافت تاریخی دردشت برشمرد. وی با اشاره به اقدامات مرمتی در دیگر محدوده های تاریخی اصفهان خاطر نشان کرد: در کنار این پروژه ها، بیش از ۳۰ بقعه در تخت فولاد به طور کامل مرمت شد، ۱۶ جبهه از بازار بزرگ مورد مرمت قرار گرفت و پنج بازار و ۷۵ دهنه بازار که به طور کامل تخریب شده بودند، احیا شدند.

مدیرعامل سابق سازمان نوسازی و بهسازی شهر اصفهان با اشاره به رویکرد طراحی و برنامه ریزی پروژه های احیای بافت تاریخی اظهار کرد: شیوه طراحی که طی چهار سال گذشته تجربه کردیم، از الگوی دوره صفویه الهام گرفته شده است؛ الگویی که در آن ابتدا نظام فکری و فلسفی تدوین می شد، سپس مکتب شهرسازی از دل آن شکل می گرفت و در نهایت، جلوه ای از عظمت شهری همچون میدان نقش جهان پدید می آمد.

مدیرعامل سابق سازمان نوسازی و بهسازی شهر اصفهان از اجرای بیش از ۶۰ پروژه عمرانی در محدوده ۷۲ هکتاری دردشت طی سه سال و نیم خبر داد و گفت: احیای این محله تاریخی با هدف صیانت از هویت معماری و بازگشت شهروندان و سرمایه گذاران به بافت تاریخی اصفهان دنبال شده است.

به گزارش خبرنگاری ایمن، محمدعلی ایزدخواستی در یکصدهفتمین ویژه برنامه «به احترام مردم اصفهان» با محوریت آیین بهره برداری از گذر تاریخی دردشت، با اشاره به اجرای مجموعه ای از پروژه های عمرانی و مرمتی در این محدوده اظهار کرد: محله دردشت از مهم ترین نقاط شکل گیری شهر اصفهان پیش از دوره صفویه بوده و در دوره های سلجوقی و آل بویه نیز از محله های مهم شهر به شمار می رفته است. وی افزود: در سال ۱۴۰۰، تحلیل کالبدی شهر اصفهان در دستور کار قرار گرفت تا مهم ترین نقاط مستعد سرمایه گذاری و مداخله در بافت شهری شناسایی شود که در این فرایند، محله تاریخی دردشت به عنوان یکی از محورهای مهم احیا مورد توجه قرار گرفت. ایزدخواستی با اشاره به وضعیت این محدوده در یک قرن گذشته تصریح کرد: محله دردشت در این مدت با بی مهری مواجه شده بود، به گونه ای که ۷۰ بنای تاریخی آن از بین رفته و خانه های باقی مانده نیز به تدریج از سکنه خالی می شدند.

وی ادامه داد: پس از انجام مطالعات دقیق در سال ۱۴۰۱، شیوه نامه احیای محله های تاریخی تدوین شد که به عنوان بهترین طرح ملی شناخته شد. این شیوه نامه هفت گام دارد و با تکیه بر آن، حفاظت از محله های تاریخی شهرهای ایران و سپس ورود آن ها به فرایند معاصر سازی دنبال می شود. مدیرعامل سابق سازمان نوسازی و بهسازی شهر

مدیر منطقه ۳ اصفهان:

بازآفرینی گذر در دشت فراتر از بهسازی معابر است

تاریخی و خانه‌های قدیمی، بخشی از سرمایه فرهنگی و تاریخی این محدوده هستند. ابوطالبی با بیان اینکه پروژه گذر تاریخی گردشگری در دشت از سال ۱۴۰۱ با رویکرد بازآفرینی فرهنگ مینا در دستور کار قرار گرفت، تصریح کرد: در این طرح تلاش شده است مسائل کالبدی، اجتماعی و محیطی محدوده به صورت یکپارچه مورد توجه قرار گیرد و زمینه برای حضور بیشتر شهروندان، ارتقای کیفیت فضای شهری و رونق

مدیر منطقه ۳ شهرداری اصفهان با اشاره به بهره‌برداری گذر تاریخی گردشگری در دشت با رویکرد بازآفرینی فرهنگ مینا گفت: هدف از اجرای این پروژه، فراتر از بهسازی معابر، احیای هویت تاریخی، ارتقای کیفیت زندگی شهروندان و تقویت ظرفیت‌های گردشگری و اقتصادی محله است.

روح... ابوطالبی در گفت‌وگو با خبرنگار ایمناد در حاشیه آیین بهره‌برداری از گذر تاریخی گردشگری در دشت که با حضور مسئولان، فعالان محلی و جمعی از شهروندان برگزار شد، با اشاره به ظرفیت‌های تاریخی و فرهنگی منطقه ۳ اصفهان اظهار کرد: این منطقه با برخورداری از ۱۴ محله تاریخی و هویت‌مند، از ظرفیت کم‌نظیری برای توسعه گردشگری فرهنگی و معرفی میراث تاریخی اصفهان برخوردار است. هریک از این محله‌ها می‌توانند به کانونی برای فعالیت‌های فرهنگی، گردشگری و رونق کسب‌وکارهای محلی تبدیل شوند.

وی افزود: فعالیت در بافت‌های تاریخی به دلیل ارزش بناها، محدودیت‌های مرمتی، مسائل اجتماعی و نیازهای ساکنان، کاری حساس و نیازمند برنامه‌ریزی دقیق و نگاه جامع است. از این رو، مدیریت شهری در این محدوده‌ها باید ضمن حفاظت از میراث گذشتگان، به نیازهای امروز شهروندان نیز پاسخ دهد.

مدیر منطقه ۳ شهرداری اصفهان با اشاره به اهمیت محدوده در دشت بیان کرد: این محدوده با وسعتی در حدود ۷۰ هکتار و برخورداری از آثار تاریخی متعلق به دوره‌های مختلف، از جمله پهنه‌های ارزشمند تاریخی اصفهان به‌شمار می‌رود. مسجد جامع اصفهان، حمام شیخ بهایی، مسجد آقانور، قصر جمیلان، بازار در دشت، مجموعه‌های

مدیرعامل سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهرداری اصفهان:

جشنواره «پاییز هزار رنگ» در اصفهان برگزار می‌شود

زیبا و بهره‌مندی از مناظر بدیع پاییزی است؛ در سایر معابرو بوستان‌های شهر، جمع‌آوری برگ‌ها به روال گذشته و با هدف نظافت شهری انجام خواهد شد، اما این بوستان‌های ویژه، استثنایی برای ثبت خاطرات شهروندان خواهند بود. جوادیان از برگزاری «جشنواره پاییز هزار رنگ» خبر داد و گفت: از تمام شهروندان دعوت می‌کنیم تا با ثبت تصاویر جلوه‌های زیبای پاییزی در فضای سبز شهر اصفهان، در دو بخش حرفه‌ای و آماتور در این جشنواره شرکت کنند. وی خاطر نشان کرد: این تصاویر پس از ارسال به دبیرخانه جشنواره، داوری و به پنج نفر برتر هر بخش هدایای ارزشمندی اهدا خواهد شد، همچنین عکس‌های منتخب در پلتفرم‌های اجتماعی به نمایش درخواهد آمد تا ضمن شاخص‌سازی فضای سبز اصفهان، ارتباط مؤثری میان شهروندان و مدیریت شهری ایجاد شود. مدیرعامل سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهرداری اصفهان با اشاره به پیش‌بینی‌های هواشناسی درباره بارش‌های پاییزی، ابراز امیدواری کرد: سال جاری به دلیل هم‌زمانی خزان برگ‌ها با بارش‌های جوی، پاییز واقعی‌تری را نسبت به سال‌های گذشته تجربه خواهیم کرد که عطر و زیبایی دوجلدانی به فضای شهر می‌بخشد.

مدیرعامل سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهرداری اصفهان از برگزاری جشنواره عکاسی «پاییز هزار رنگ» در دو بخش حرفه‌ای و آماتور خبر داد و گفت: به پنج اثر برتر هر بخش جوایز ارزشمندی اهدا می‌شود و تصاویر منتخب نیز در شبکه‌های اجتماعی منتشر خواهد شد. پیام جوادیان در گفت‌وگو با خبرنگار ایمناد با اشاره به برنامه‌های ویژه برای پاییز سال جاری اظهار کرد: یکی از زیباترین فصول در اصفهان، فصل پاییز است؛ سال جاری برنامه‌های ویژه‌ای را با هدف مشارکت بیشتر شهروندان تدارک دیده‌ایم که یکی از آن‌ها، در نظر گرفتن تعدادی از بوستان‌ها و پارک‌های شهری به صورت پایلوت برای استفاده بهتر مردم از طبیعت پاییزی است.

وی در تشریح این طرح افزود: در این بوستان‌های منتخب که نام‌های آن‌ها به زودی اعلام خواهد شد، برگ‌های پاییزی جمع‌آوری نخواهند شد، بلکه حتی برای غنی‌تر شدن فضای بصری، از سایر قسمت‌ها نیز به این پارک‌ها منتقل می‌شود. مدیرعامل سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهرداری اصفهان خاطر نشان کرد: هدف از این اقدام، ایجاد بستری برای قدم زدن شهروندان روی برگ‌های پاییزی، ثبت تصاویر

استاندار هرمزگان:

مولدسازی دارایی‌ها باید به موتور محرک تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام تبدیل شود

مانده، باید با سرعت تعیین تکلیف شده و عواید حاصل از آن دقیقاً در مسیر تکمیل پروژه‌های عمرانی همان دستگاه هزینه شود. نماینده عالی دولت در استان هرمزگان خاطر نشان کرد: هدایت منابع باید هوشمندانه و بر مدار نیازهای واقعی استان باشد تا ثمره هر تصمیم در حوزه مولدسازی، به‌طور ملموس در توسعه زیرساخت‌ها و انتفاع مردم منطقه دیده شود.

مهدی دسینه مدیرکل امور اقتصادی و دارایی هرمزگان و اعضای کارگروه، آخرین گزارش‌ها از روند شناسایی، ارزش‌افزایی و واگذاری املاک مازاد را تشریح و پیرامون راهکارهای رفع موانع و شتاب‌بخشی به فرآیند تأمین مالی طرح‌های توسعه‌ای استان به تبادل نظر پرداختند. به گزارش ایسنا، بر اساس گزارش ارائه شده در این نشست، طی سال جاری تاکنون ۶ فقره از املاک مازاد دولتی به ارزش مجموع یک‌هزار و ۱۴۳ میلیارد تومان در فرآیند مولدسازی قرار گرفته است که منابع حاصل از آن به پروژه‌های نیمه‌تمام و زیرساختی دستگاه‌های مربوطه تزریق خواهد شد.

استاندار هرمزگان با تأکید بر لزوم تنوع‌بخشی به شیوه‌های تأمین مالی طرح‌های عمرانی، گفت: در شرایط محدودیت اعتبارات دولتی، مولدسازی دارایی‌های مازاد و غیرمولد دستگاه‌های اجرایی باید به ابزاری مؤثر برای تکمیل زیرساخت‌ها و پروژه‌های اولویت‌دار استان تبدیل شود. محمد آشوری تازیانی در نشست کارگروه تأمین مالی و مولدسازی دارایی‌های دولت در استان هرمزگان، با بیان اینکه تکیه صرف بر بودجه‌های عمومی پاسخگوی مطالبات توسعه‌ای استان نیست، اظهار کرد: باید با بهره‌گیری حداکثری از ظرفیت‌های قانونی، روش‌های نوین تأمین مالی، منابع بانکی و جلب مشارکت بخش خصوصی، روند اجرای طرح‌های راهبردی و نیمه‌تمام شتاب گیرد.

وی با تأکید بر اینکه مفهوم مولدسازی فراتر از واگذاری ساده املاک است، افزود: مولدسازی نباید تنها به فروش و واگذاری محدود بماند، بلکه هدف بنیادین آن تبدیل دارایی‌های راکد به ارزش افزوده پایدار و سرمایه‌گذاری مولد است؛ املاکی که در اختیار دستگاه‌ها قرار دارد و بلااستفاده

گذر تاریخی هارونیه اصفهان به زودی به بهره‌برداری می‌رسد

قاسم‌زاده با اشاره به تجربه احیای محور تاریخی جلفا به عنوان نمونه‌ای از جریان داشتن زندگی در بافت تاریخی اصفهان تصریح کرد: در احیای بافت‌های تاریخی باید شرایطی فراهم شود که زندگی پویا در این محدوده‌ها جریان داشته باشد، کسب‌وکارها رونق بگیرد و مردم و گردشگران در این فضاها حضور مستمر داشته باشند.

میدان نقش جهان پیوند خواهد خورد. شهردار اصفهان با اشاره به اقدامات انجام شده برای احیای گذر تاریخی در دشت ادامه داد: در این پروژه، ۲۸۰۰ متر عملیات مرمت انجام شده است. مطالعات این طرح طی دو سال انجام شد و گروه‌های فنی با استقرار در محله، بررسی‌های لازم را انجام دادند و تاریخ شفاهی محله را از طریق گفت‌وگو با ساکنان گردآوری کردند.

آیین بهره‌برداری از گذر تاریخی در دشت با اشاره به اهمیت احیای محورهای تاریخی شهر اظهار کرد: گذر هارونیه که از اهمیت تاریخی ویژه‌ای برخوردار است، در حال مرمت است و به‌زودی به بهره‌برداری خواهد رسید.

وی افزود: این گذر تاریخی، دولتخانه سلجوقی را به دولتخانه صفوی متصل می‌کند و با تکمیل آن، میدان امام علی (ع) به

شهردار اصفهان از بهره‌برداری قریب‌الوقوع گذر تاریخی هارونیه با هدف اتصال دولتخانه سلجوقی به دولتخانه صفوی خبر داد و گفت: در پروژه احیای گذر تاریخی در دشت نیز ۲۸۰۰ متر عملیات مرمت انجام شده است.

علی قاسم‌زاده در گفت‌وگو با خبرنگار ایمناد در حاشیه صدوهفتمین ویژه‌برنامه «به احترام مردم اصفهان» با محوریت

اتصال صدرا به آزادراه شیراز- اصفهان به مرحله اجرا درآمد

رئیس کمیسیون سرمایه گذاری شورای اسلامی شهر صدرا از جانمایی آرامستان این شهر در زمینی به مساحت ۲۰ هکتار در غرب صدرا و آغاز عملیات اجرایی پروژه اتصال صدرا به آزادراه شیراز- اصفهان خبر داد و گفت: اصلاح و بهسازی بلوار خلیج فارس و مطالعات اتصال صدرا به مترو نیز در دستور کار قرار دارد.

روح... شجاعیان در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: قراردادی با شرکت پارس گستر که وابسته به وزارت دفاع است، منعقد شده است و اجرای چند پروژه شهری از جمله احداث آرامستان صدرا در چارچوب این قرارداد دنبال می‌شود.

وی افزود: آرامستان صدرا در غرب این شهر، پس از فاز ۲ و در مسیر بلوار کتاب و آزادراه شیراز- اصفهان جانمایی شده است و احداث آن از جمله پروژه‌هایی است که در قرارداد پیش‌بینی شده با شرکت پارس گستر قرار دارد.

رئیس کمیسیون سرمایه گذاری شورای اسلامی شهر صدرا ادامه داد: پروژه اتصال صدرا به آزادراه شیراز- اصفهان وارد مرحله اجرایی شده و پیمانکار فعالیت خود را آغاز کرده است و در حال تجهیز کارگاه است.

شجاعیان با اشاره به دیگر پروژه‌های پیش‌بینی شده در قرارداد پارس گستر گفت: اصلاح و بهسازی بلوار خلیج فارس، به‌عنوان ورودی اصلی شهر صدرا، نیز در این قرارداد دیده شده است. بر اساس برنامه پیش‌بینی شده، تقاطع‌های این بلوار بسته و به‌جای آن‌ها زیرگذر احداث خواهد شد که اجرای این بخش نیز بر عهده شرکت پارس گستر است. وی همچنین از آغاز مطالعات اتصال شهر صدرا به مترو خبر داد و اظهار کرد: در همین راستا، قراردادی با دانشگاه علم و صنعت برای تهیه طرح جامع حمل‌ونقل و ترافیک شهر صدرا منعقد کرده‌ایم.

رئیس کمیسیون سرمایه گذاری شورای اسلامی شهر صدرا در بخش دیگری از این گفت‌وگو با اشاره به وضعیت تصادفات در این شهر گفت: رئیس پلیس شیراز در جلسه شورای اسلامی شهر صدرا اعلام کرد که میزان تصادفات منجر به فوت در این شهر ۵۰ درصد افزایش یافته است.

تعیین تکلیف ۱۰۷ پرونده واگذاری اراضی در فارس

مدیر امور اراضی سازمان جهاد کشاورزی استان فارس از تعیین تکلیف ۱۰۷ پرونده واگذاری اراضی در کمیسیون ماده ۲ طی سه‌ماهه دوم سال جاری خبر داد و گفت: این پرونده‌ها مربوط به واگذاری اولیه، تمدید قراردادهای جایگزینی اراضی بوده‌اند. نبی... یزدی، در نشست مدیریت امور اراضی جهاد کشاورزی فارس با تشریح عملکرد کمیسیون ماده ۲ اظهار کرد: طی سه‌ماهه دوم امسال، پنج جلسه تخصصی برای بررسی پرونده‌های متقاضیان برگزار شد که در جریان آن، ۳۱ پرونده واگذاری اولیه به مساحت ۱۸۱ هزار و ۵۰ مترمربع بررسی شد و درباره ۷۶ پرونده مربوط به تمدید قراردادهای جایگزینی اراضی به مساحت ۲۲۹ هزار مترمربع تصمیم‌گیری شد.

وی با اشاره به اهمیت این فرایند در ساماندهی اراضی ملی و دولتی افزود: رسیدگی به این پرونده‌ها با هدف جلوگیری از رکود طرح‌های تولیدی و رفع موانع پیش‌روی بهره‌برداران انجام می‌شود.

یزدی ادامه داد: رسیدگی منظم و قانونی به پرونده‌ها، ضمن کاهش بروکراسی اداری، از بلاتکلیفی اراضی جلوگیری می‌کند و زمینه لازم را برای توسعه صنایع تبدیلی و تکمیل زنجیره ارزش در بخش کشاورزی استان فارس فراهم می‌آورد.

مدیر امور اراضی سازمان جهاد کشاورزی استان فارس در ادامه تأکید کرد: امور اراضی استان با رعایت ضوابط و قوانین جاری، بررسی پرونده‌ها را پیگیری می‌کند تا مسیر اجرای طرح‌های واجد شرایط و دارای توجیه اقتصادی هموارتر شود و بهره‌برداران بتوانند با اطمینان بیشتری فعالیت‌های تولیدی خود را توسعه دهند.

رئیس اتحادیه املاک:

انتظار جهش قیمت مسکن تا پایان سال را ندارم

گودرزی در پاسخ به پرسشی درباره احتمال رسیدن میانگین قیمت مسکن در تهران به بیش از ۲۰۰ میلیون تومان به ازای هر مترمربع توضیح داد: تهران شهر گسترده‌ای است و مناطق مختلف آن از نظر موقعیت، کیفیت و میزان استقبال متقاضیان تفاوت‌های زیادی دارند؛ بنابراین نمی‌توان یک رقم واحد را به‌عنوان میانگین قیمت مسکن در کل شهر اعلام کرد.

وی بیان کرد: پیش‌تر اعلام کرده بودم که قیمت مسکن در تهران از مرز ۱۰۰ میلیون تومان به ازای هر مترمربع عبور کرده و اکنون نیز می‌توان گفت قیمت‌ها در بسیاری از مناطق به سطوح بالاتری رسیده است، اما تعمیم رقم ۲۰۰ میلیون تومان به کل شهر تهران دقیق نیست.

رئیس اتحادیه مشاوران املاک با تأکید بر اینکه سطح فعلی قیمت‌ها خرید خانه را برای بخش قابل‌توجهی از اقشار کم‌درآمد دشوار کرده است، درباره چشم‌انداز بازار تا پایان سال ۱۴۰۵ گفت: ممکن است با توجه به شرایط اقتصادی و تحولات بازارهای موازی، قیمت مسکن در برخی مقاطع اندکی افزایش یا کاهش پیدا کند، اما از نظر من بازار مسکن در سال جاری سقف رشد خود را تجربه کرده و انتظار جهش قیمتی قابل‌توجهی در ادامه سال ندارم.

گودرزی در پایان تأکید کرد: پیش‌بینی من این است که بازار مسکن تا پایان سال با نوسانات محدودی همراه باشد و افزایش قیمت‌ها به شکل جهش‌های شدید و قابل توجه رخ ندهد.

رئیس اتحادیه مشاوران املاک گفت: با وجود رشدی که ابتدای سال جاری در هزینه ساخت و قیمت‌ها در بازار مسکن ایجاد شد پیش‌بینی نمی‌کنم این بازار تا پایان سال ۱۴۰۵ با جهش قیمتی قابل‌توجهی مواجه شود و به نظر می‌رسد نوسانات این بازار محدود باشد.

کیانوش گودرزی در گفت‌وگو با ایسنا، اظهار کرد: افزایش قیمت زمین و هزینه‌های ساخت به رشد قیمت تمام‌شده مسکن منجر شده است. اما بازار مسکن همواره در مقایسه با تورم عمومی و رشد قیمت ارز و طلا افزایش قیمت کمتری را تجربه کرده است. به همین دلیل نمی‌توان صرف افزایش هزینه‌های ساخت را نشانه‌ای از جهش دوباره قیمت مسکن دانست.

وی با اشاره به کاهش قدرت خرید متقاضیان افزود: قیمت مسکن به سطحی رسیده که تأمین آن برای بسیاری از خانواده‌ها به‌ویژه کارگران، کارمندان و اقشار کم‌درآمد، بسیار دشوار شده است. در شرایطی که توان مالی مردم محدود است و امکان دریافت تسهیلات کافی برای خرید مسکن نیز فراهم نیست، تقاضای موثر در این بازار با محدودیت مواجه شده و همین مسئله می‌تواند مانعی در برابر رشد شدید قیمت‌ها باشد. رئیس اتحادیه مشاوران املاک با بیان اینکه بازارهای موازی مانند ارز و طلا همچنان بر بازار مسکن اثر می‌گذارند تصریح کرد: با این حال بالا بودن قیمت مسکن و محدودیت قدرت خرید خانواده‌ها اجازه نمی‌دهد که قیمت‌ها لزوماً همپای بازارهای موازی افزایش پیدا کنند.

مدیر شرکت خدمات حمایتی کشاورزی استان قم:

کودهای غیراستاندارد؛ تهدیدی برای حاصلخیزی خاک و پایداری تولید کشاورزی است

کند که از نظر ترکیب شیمیایی، میزان عناصر غذایی، خلوص و ویژگی‌های فنی با استانداردهای مربوط مطابقت داشته باشد. هرگونه انحراف از این شاخص‌ها ممکن است اثربخشی کود را کاهش دهد و در شرایطی نیز به خاک و گیاه آسیب وارد کند.

زند با بیان اینکه یکی از نخستین پیامدهای استفاده از کودهای غیراستاندارد، برهم خوردن تعادل تغذیه‌ای خاک است، گفت: اگر کود مصرفی عناصر غذایی مورد نیاز گیاه را به میزان اعلام‌شده تأمین نکند، کشاورز با وجود صرف هزینه و انجام عملیات کوددهی، ممکن است به نتیجه مورد انتظار دست نیابد. در چنین شرایطی، کمبود برخی عناصر و تداوم عدم تعادل غذایی می‌تواند رشد گیاه را محدود کند و بهره‌وری مصرف نهاده‌ها را کاهش دهد.

وی افزود: ارزیابی کیفیت کود صرفاً به ظاهر، رنگ یا شکل دانه‌های آن محدود نمی‌شود، بلکه بررسی ترکیب و میزان عناصر غذایی، خلوص محصول و انطباق آن با استانداردهای مربوط از طریق نمونه‌برداری و آزمون‌های معتبر آزمایشگاهی اهمیت اساسی دارد.

مدیر شرکت خدمات حمایتی کشاورزی استان قم با تأکید بر ضرورت کنترل کیفیت کودهای کشاورزی گفت: استفاده از کودهای غیراستاندارد می‌تواند با برهم زدن تعادل غذایی خاک، کاهش عملکرد محصولات و افزایش احتمال آلودگی منابع آب، به پایداری تولید کشاورزی آسیب وارد کند.

حسین زند در گفت‌وگو با ایسنا، با بیان اینکه خاک بستر اصلی تولید محصولات کشاورزی و یکی از مهم‌ترین سرمایه‌های طبیعی هر کشور است، گفت: خاک سرمایه‌ای است که شکل‌گیری و حفظ حاصلخیزی آن به عوامل متعددی از جمله مدیریت صحیح تغذیه گیاه، کیفیت نهاده‌های کشاورزی و رعایت اصول علمی در مصرف کود وابسته است. در این میان، استفاده از کودهای غیراستاندارد یا فاقد کیفیت مطلوب، مسئله‌ای فراتر از کاهش عملکرد محصول است و می‌تواند پیامدهایی بلندمدت برای سلامت خاک، محیط‌زیست و اقتصاد کشاورزی به همراه داشته باشد.

مدیر شرکت خدمات حمایتی کشاورزی استان قم تصریح کرد: کود کشاورزی زمانی می‌تواند نقش مؤثری در افزایش تولید و بهبود کیفیت محصولات ایفا

مطبوعات ایران در دوراهی ماندن و خاموشی

وقتی عشق برای ادامه دادن کافی نیست

بریا پارسادوست

مطبوعات کاغذی در ایران سال‌هاست که با پرسشی اساسی روبه‌رو هستند: در شرایطی که انتشار اخبار در فضای مجازی با سرعتی بیشتر و هزینه‌ای به مراتب کمتر انجام می‌شود، ادامه انتشار روزنامه‌ها و نشریات چاپی چه توجیهی دارد؟ پرسشی که پاسخ آن را نمی‌توان تنها در قیمت کاغذ، هزینه چاپ یا کاهش شمارگان جست‌وجو کرد؛ زیرا بحران مطبوعات، حاصل برهم خوردن رابطه‌ای است که سال‌ها میان رسانه، مخاطب، آگهی‌دهنده و ساختار اقتصادی انتشار برقرار بود.

روزگاری روزنامه برای بسیاری از مردم، دروازه اصلی ورود به جهان اخبار و تحلیل‌ها بود. انتشار روزنامه، علاوه بر اطلاع‌رسانی، بخشی از زندگی روزمره شهروندان را شکل می‌داد و مطبوعات در تعیین دستور کار عمومی، شکل‌گیری بحث‌های اجتماعی و بازتاب مطالبات مردم نقش داشتند. اما گسترش اینترنت، شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های برخط، این رابطه را دگرگون کرده است. مخاطب امروز برای دسترسی به خبر، دیگر ناچار نیست تا صبح روز بعد منتظر بماند یا نسخه چاپی یک نشریه را تهیه کند.

این تحول، به خودی خود به معنای پایان روزنامه‌نگاری نیست؛ اما مدل اقتصادی رسانه‌های مکتوب را با چالشی جدی مواجه کرده است. در شرایطی که بخشی از مخاطبان به فضای مجازی کوچ کرده‌اند و سهم قابل توجهی از تبلیغات نیز به پست‌های دیجیتال منتقل شده، هزینه‌های انتشار کاغذی همچنان پابرجاست. حاصل این وضعیت، فشار فزاینده بر رسانه‌هایی است که باید برای حفظ حضور خود در بازار، هزینه کنند؛ حتی اگر در آمد حاصل از انتشار، هزینه‌هایشان را پوشش ندهد.

روایت مدیران مسئول نشریات مختلف، از جمله فعالان مطبوعاتی که همچنان در شهرهای ایران به انتشار نسخه کاغذی ادامه می‌دهند، تصویری از این تناقض به دست می‌دهد: از یک سو، ضرورت اقتصادی تغییر مسیر را یادآوری می‌کنند و از سوی دیگر، از اعتبار مطبوعات، هویت حرفه‌ای و تعهد خود به روزنامه‌نگاری سخن می‌گویند. در این میان، برخی به رسانه‌های دیجیتال روی آورده‌اند، برخی همچنان بر چاپ تأکید دارند و برخی نیز خواستار اصلاح مقرراتی هستند که به باور آنها، هزینه ادامه فعالیت را افزایش می‌دهد.

بحران کاغذ یا بحران اقتصاد رسانه؟

افزایش هزینه‌های کاغذ، چاپ، توزیع و نیروی انسانی، یکی از

ملموس‌ترین مشکلات مطبوعات ایران است؛ اما تقلیل بحران این صنعت به گرانی کاغذ، تصویری ناقص از مسئله ارائه می‌دهد. حتی اگر هزینه کاغذ و چاپ کاهش پیدا کند، رسانه‌ای که مخاطب خود را از دست داده، بازار تبلیغاتی پایدار ندارد و از سازوکارهای مؤثر درآمدزایی محروم است، همچنان با مشکل اقتصادی روبه‌رو خواهد بود. به همین دلیل، بحران مطبوعات را باید در چارچوب گسترده‌تر اقتصاد رسانه بررسی کرد؛ اقتصادی که در آن، تولید محتوا، توزیع، جذب مخاطب و کسب درآمد به شدت به یکدیگر وابسته‌اند.

در الگوی سنتی، روزنامه‌ها از محل فروش نسخه‌های چاپی، اشتراک و آگهی‌های تبلیغاتی درآمد کسب می‌کردند. این منابع در کنار یکدیگر به تأمین هزینه‌های تحریریه، چاپ و توزیع کمک می‌کردند. اما با تغییر الگوی مصرف خبر، درآمد حاصل از فروش نسخه‌های چاپی برای بسیاری از نشریات کاهش یافته و رقابت بر سر منابع تبلیغاتی نیز دشوارتر شده است.

در فضای دیجیتال، مخاطب اغلب انتظار دارد اخبار را رایگان دریافت کند. از طرف دیگر، تبلیغ‌دهندگان می‌توانند با استفاده از ابزارهای برخط، مخاطبان خود را هدفمندتر انتخاب کنند و عملکرد تبلیغات را دقیق‌تر بسنجند. در چنین شرایطی، رسانه‌ای که هزینه تولید محتوای حرفه‌ای را بر عهده دارد، لزوماً سهم متناسبی از ارزش اقتصادی ایجادشده در فضای دیجیتال به دست نمی‌آورد.

این مسئله تنها مختص ایران نیست و رسانه‌های مکتوب در بسیاری از کشورهای جهان نیز با آن مواجه‌اند؛ با این تفاوت که توان اقتصادی بازار، میزان پرداخت مخاطبان برای محتوا، ساختار مالکیت رسانه‌ها و سیاست‌های حمایتی در کشورهای مختلف یکسان نیست.

در ایران، مشکلات اقتصادی عمومی، نوسان هزینه‌های تولید، محدودیت منابع مالی بسیاری از رسانه‌ها و دشواری ایجاد جریان درآمدی پایدار، می‌تواند فشار ناشی از تحول دیجیتال را تشدید کند. بنابراین، مسئله اصلی صرفاً گران شدن کاغذ نیست؛ بلکه ناتوانی بخشی از مطبوعات در تطبیق منابع درآمدی با هزینه‌ها و شرایط جدید بازار است.

چرا با وجود زبان، هنوز چاپ می‌کنند؟

اگر ادامه انتشار نسخه کاغذی برای بسیاری از نشریات از نظر اقتصادی دشوار شده است، چرا هنوز برخی مدیران مسئول به چاپ ادامه می‌دهند؟

پاسخ این پرسش را باید در مجموعه‌ای از انگیزه‌های اقتصادی،

حرفه‌ای، فرهنگی و قانونی جست‌وجو کرد. برای بخشی از فعالان مطبوعاتی، روزنامه‌نگاری صرفاً یک شغل درآمدزایی نیست؛ حرفه‌ای است که با هویت فردی، تجربه زیسته و احساس مسئولیت اجتماعی آنها پیوند خورده است.

برخی مدیران مسئول پس از سال‌ها فعالیت در این حوزه، نشریه خود را بخشی از زندگی حرفه‌ای و سرمایه اجتماعی‌شان می‌دانند. برای آنها، تعطیلی رسانه فقط به معنای توقف یک فعالیت اقتصادی نیست؛ بلکه می‌تواند پایان مسیری باشد که سال‌ها برای شکل‌گیری آن وقت، انرژی و اعتبار صرف کرده‌اند. در چنین شرایطی، عشق به روزنامه‌نگاری به عاملی برای تحمل دشواری‌ها تبدیل می‌شود. برخی از این فعالان ترجیح می‌دهند با کاهش شمارگان، انتشار محدودتر یا انتقال بخشی از فعالیت به فضای دیجیتال، حضور خود را حفظ کنند.

با این حال، نباید تمام استمرار انتشار را به علاقه شخصی نسبت داد. مقررات مربوط به فعالیت مطبوعاتی، حفظ امتیاز نشریه و الزامات انتشار نیز ممکن است در تصمیم برخی مدیران مسئول نقش داشته باشد. وقتی ادامه فعالیت یک رسانه به انتشار نسخه کاغذی وابسته باشد، حتی در شرایطی که مخاطب اصلی آن در فضای مجازی حضور دارد، انگیزه اقتصادی چاپ ممکن است جای خود را به ضرورت اداری و قانونی بدهد.

این وضعیت، مرز میان حفظ یک رسانه و حفظ یک قالب انتشار را مبهم می‌کند. آیا هدف سیاست‌گذاری باید الزام رسانه به انتشار کاغذی باشد یا فراهم کردن شرایطی که روزنامه‌نگاری حرفه‌ای بتواند در قالب‌های متناسب با نیاز جامعه ادامه پیدا کند؟ پاسخ به این پرسش، نیازمند تفکیک میان ارزش رسانه و ابزار انتشار آن است. ممکن است یک نشریه در شکل کاغذی دیگر توجیه اقتصادی نداشته باشد، اما محتوای حرفه‌ای، تحریریه و نقش اجتماعی آن همچنان ارزشمند باشد. در چنین وضعیتی، تغییر قالب انتشار لزوماً به معنای تعطیلی رسانه نیست.

رسانه کاغذی؛ کالایی تجاری یا بخشی از حافظه عمومی؟

در بحث درباره آینده مطبوعات، یک خطای رایج آن است که ارزش نشریه کاغذی صرفاً بر اساس میزان فروش یا سودآوری آن سنجیده شود. در سوی مقابل، گاهی علاقه به مطبوعات قدیمی و خاطره جمعی از روزنامه‌خوانی، چنان برجسته می‌شود که واقعیت‌های اقتصادی و تغییرات رفتار مخاطب نادیده می‌ماند.

هر دو نگاه، به‌تنهایی برای توضیح آینده مطبوعات کافی نیستند. رسانه مکتوب می‌تواند کارکردهایی داشته باشد که فراتر از فروش

یک محصول است. ثبت رویدادها، نگهداری آرشیو تاریخی، انتشار گزارش‌های مستند، ارائه تحلیل‌های عمیق و فراهم کردن بستری برای بحث عمومی، از جمله کارکردهایی هستند که در صورت رعایت استانداردهای حرفه‌ای، می‌توانند به اعتبار مطبوعات کمک کنند.

روزنامه‌ها و نشریات در دوره‌های مختلف، بخشی از تاریخ سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی جوامع را ثبت کرده‌اند. آرشیو مطبوعات نه‌تنها برای پژوهشگران، بلکه برای بازسازی حافظه عمومی و مطالعه تغییرات جامعه اهمیت دارد. با این حال، اعتبار رسانه مکتوب امری تضمین‌شده و ذاتی نیست. کاغذی بودن یک نشریه به‌تنهایی آن را معتبرتر از یک رسانه دیجیتال نمی‌کند؛ همان‌طور که انتشار اینترنتی نیز الزاماً نشانه بی‌اعتباری نیست. کیفیت روزنامه‌نگاری، دقت در انتشار اطلاعات، استقلال حرفه‌ای، شفافیت منابع و پاسخ‌گویی به مخاطب، معیارهای مهم‌تری برای ارزیابی اعتبار رسانه هستند.

از همین رو، دفاع از مطبوعات نباید به دفاع مطلق از کاغذ تبدیل شود. آنچه باید حفظ شود، ظرفیت روزنامه‌نگاری حرفه‌ای برای تولید اطلاعات قابل اتکا، نظارت عمومی و ثبت تحولات جامعه است؛ ظرفیتی که می‌تواند در قالب چاپی، دیجیتال یا ترکیبی از هر دو ادامه پیدا کند.

■ قوانین در برابر واقعیت جدید رسانه‌ها

یکی از چالش‌های مهم مطبوعات در دوران گذار دیجیتال، تناسب مقررات با واقعیت‌های جدید بازار رسانه است. فناوری ارتباطات با سرعت تغییر کرده، اما سازوکارهای اداری و اقتصادی مرتبط با انتشار رسانه‌ها لزوماً با همان سرعت متحول نشده‌اند.

در برخی شرایط، الزام به انتشار نسخه چاپی برای حفظ وضعیت قانونی نشریه، در کنار محدودیت‌های مربوط به واگذاری آگهی‌های دولتی به رسانه‌های الکترونیکی، می‌تواند هزینه‌هایی ایجاد کند که با الگوی واقعی مصرف محتوا تناسب ندارد.

اگر بخش مهمی از مخاطبان یک نشریه، اخبار و گزارش‌های آن را در وب‌سایت یا شبکه‌های اجتماعی دنبال می‌کنند، اجبار به چاپ محتوایی مشابه بدون وجود تقاضای کافی، ممکن است به افزایش هزینه‌ها و هدررفت منابع منجر شود.

البته اصلاح این وضعیت نباید به معنای حذف نظارت بر فعالیت رسانه‌ها باشد. تغییر مقررات باید به گونه‌ای انجام شود که میان آزادی فعالیت حرفه‌ای، شفافیت، مسئولیت‌پذیری، رعایت حقوق مخاطبان و جلوگیری از سوءاستفاده تعادل برقرار شود.

ادامه در صفحه ۵...

...ادامه از صفحه ۴

یکی از راهکارهای قابل بررسی، به رسمیت شناختن شیوه‌های متنوع انتشار و طراحی معیارهای روشن برای احراز فعالیت واقعی رسانه‌هاست. در چنین چارچوبی، رسانه‌ای که از نسخه دیجیتال استفاده می‌کند، در صورت برخورداری از شرایط حرفه‌ای و قانونی لازم، بتواند بدون تحمیل هزینه‌های غیرضروری از فرصت‌های فعالیت و حمایت برخوردار شود.

همچنین، اگر منابع تبلیغاتی عمومی قرار است به رسانه‌ها اختصاص یابد، معیارهای تخصیص باید شفاف، قابل ارزیابی و متناسب با اهداف اطلاع‌رسانی باشند. صرف برخورداری از نسخه چاپی یا دیجیتال نباید جایگزین ارزیابی کیفیت، مخاطب، موضوع فعالیت و عملکرد واقعی رسانه شود.

■ کوچ به فضای مجازی؛ راه نجات یا انتقال بحران؟

انتقال فعالیت از کاغذ به فضای دیجیتال، یکی از مسیرهایی است که بسیاری از رسانه‌ها برای کاهش هزینه‌ها و حفظ مخاطبان دنبال می‌کنند. این مسیر می‌تواند فرصت‌های مهمی ایجاد کند؛ از دسترسی به مخاطبان گسترده‌تر تا انتشار سریع‌تر اخبار، تعامل مستقیم با کاربران و کاهش بخشی از هزینه‌های چاپ و توزیع.

اما دیجیتالی شدن به‌خودی‌خود به معنای حل بحران اقتصادی نیست. بسیاری از رسانه‌های اینترنتی نیز با مشکلاتی مانند درآمد تبلیغاتی ناپایدار، رقابت شدید، وابستگی به پلتفرم‌ها و دشواری تبدیل مخاطب به مشتری روبه‌رو هستند.

در این فضا، شمار بازدیدها و دنبال‌کنندگان لزوماً به معنای درآمد کافی نیست. یک رسانه ممکن است مخاطبان زیادی داشته باشد، اما نتواند منابع مالی لازم برای پرداخت دستمزد خبرنگاران، تأمین هزینه‌های فنی و تولید محتوای تحقیقی را فراهم کند.

از سوی دیگر، وابستگی بیش از اندازه به شبکه‌های اجتماعی می‌تواند استقلال رسانه را تحت تأثیر قرار دهد. تغییر الگوریتم‌ها، محدود شدن دسترسی کاربران یا تغییر سیاست‌های یک

پلتفرم، ممکن است به کاهش ناگهانی مخاطبان منجر شود.

بنابراین، راهبرد پایدار برای رسانه‌ها، صرفاً انتقال محتوا به اینترنت نیست؛ بلکه ساختن رابطه‌ای مستقیم و ماندگار با مخاطب و ایجاد منابع درآمدی متنوع است. اشتراک دیجیتال، عضویت مخاطبان، خدمات محتوایی تخصصی، تبلیغات شفاف، همکاری‌های حرفه‌ای و تولید گزارش‌های اختصاصی، از جمله گزینه‌هایی هستند که متناسب با شرایط هر رسانه می‌توانند بررسی شوند.

در این میان، حفظ کیفیت روزنامه‌نگاری اهمیت اساسی دارد. اگر کاهش هزینه‌ها به کوچک شدن بیش از اندازه تحریریه، کاهش حضور خبرنگاران در میدان و جایگزینی محتوای سطحی و باز نشرهای مکرر منجر شود، ممکن است رسانه در کوتاه‌مدت هزینه‌های کمتری داشته باشد، اما در بلندمدت اعتماد و تمایز خود را از دست بدهد.

■ مطبوعات برای بقا به چه تغییراتی نیاز دارند؟

خروج از بحران مطبوعات به یک راهکار منفرد وابسته نیست. کاهش هزینه چاپ، اصلاح مقررات یا گسترش فعالیت دیجیتال، هرکدام می‌توانند بخشی از مسئله را حل کنند، اما هیچ‌یک به‌تنهایی تضمین‌کننده بقای رسانه‌ها نیستند.

نخستین ضرورت، بازنگری در مدل اقتصادی نشریات است. رسانه‌ها باید متناسب با نوع مخاطب، گستره فعالیت و توان بازار خود، منابع درآمدی متنوعی ایجاد کنند و وابستگی به یک منبع محدود، به‌ویژه تبلیغات ناپایدار، را کاهش دهند.

دومین ضرورت، سازگار کردن سیاست‌گذاری با تحولات صنعت رسانه است. مقررات باید امکان فعالیت در قالب‌های متنوع را فراهم کنند و از تحمیل هزینه‌هایی که ضرورت روشن حرفه‌ای یا عمومی ندارند، پرهیز شود.

سومین مسئله، حمایت هدفمند از روزنامه‌نگاری حرفه‌ای است. حمایت از رسانه‌ها زمانی می‌تواند به منافع عمومی منجر شود که بر معیارهای شفاف، کیفیت تولید محتوا، رعایت اصول حرفه‌ای و پاسخ‌گویی استوار باشد؛ نه بر حفظ صوری انتشار یا توزیع

منابع بدون ارزیابی عملکرد.

چهارمین ضرورت، بازسازی اعتماد مخاطب است. در محیطی که حجم زیادی از اطلاعات با سرعت منتشر می‌شود، رسانه‌ای می‌تواند جایگاه خود را حفظ کند که چیزی بیش از باز نشر خبر ارائه دهد؛ راستی‌آزمایی، تحلیل مستند، گزارش میدانی، توضیح زمینه‌های رویداد و پیگیری مسائل عمومی.

“

گرانی کاغذ و چاپ، کوچک شدن بازار

تبلیغات، مهاجرت مخاطبان به فضای

مجازی و مقرراتی که هنوز با منطق انتشار

سنتی تنظیم شده‌اند، مطبوعات ایران

را با بحرانی فراتر از کاهش تیراژ روبه‌رو

کرده‌اند؛ بحرانی که در آن، ادامه انتشار

برای برخی رسانه‌ها بیش از آنکه انتخابی

اقتصادی باشد، تلاشی برای حفظ هویت

حرفه‌ای و بقای روزنامه‌نگاری است

”

در نهایت، باید پذیرفت که آینده همه نشریات الزاماً یکسان نخواهد بود. ممکن است برخی رسانه‌ها نسخه چاپی خود را حفظ کنند، برخی به انتشار دیجیتال روی بیاورند و برخی دیگر مدل ترکیبی را انتخاب کنند. هدف سیاست‌گذاری نباید جلوگیری از هرگونه تغییر در شکل انتشار باشد، بلکه باید فراهم کردن شرایطی باشد که گذار رسانه‌ها با کمترین آسیب به کیفیت روزنامه‌نگاری و حقوق مخاطبان انجام شود.

■ مسئله فقط ماندن روزنامه‌ها نیست

بحران مطبوعات ایران را نمی‌توان صرفاً با تصویر دکه‌هایی توضیح داد که روزنامه‌های کمتری در آنها دیده می‌شود یا دفترهایی که با هزینه‌های سنگین به انتشار ادامه می‌دهند. مسئله عمیق‌تر، آینده تولید اطلاعات حرفه‌ای در جامعه‌ای است که بخش بزرگی از مصرف رسانه‌ای آن به محیط دیجیتال منتقل شده است.

روایت روزنامه‌نگارانی که با وجود زبان اقتصادی همچنان به انتشار ادامه می‌دهند، نشان می‌دهد که مطبوعات هنوز برای بخشی از فعالان این حوزه ارزشی فراتر از درآمد دارند. اما این دلبستگی، هرچند قابل احترام است، نمی‌تواند جایگزین سیاست‌گذاری کارآمد، مدل درآمدی پایدار و شرایط مناسب فعالیت حرفه‌ای شود.

اگر قرار است مطبوعات در آینده نیز نقشی مؤثر در آگاهی عمومی، نظارت اجتماعی و ثبت تاریخ معاصر داشته باشند، باید میان حفظ کارکردهای روزنامه‌نگاری و حفظ شکل سنتی انتشار تمایز قائل شد. ممکن است نسخه کاغذی در بخشی از بازار کوچک‌تر شود، اما این تحول نباید به تضعیف تحریریه‌های حرفه‌ای، کاهش کیفیت اطلاعات یا از بین رفتن ظرفیت رسانه‌ها برای پیگیری مسائل عمومی منجر شود.

آینده مطبوعات نه صرفاً با ارزان شدن کاغذ تضمین می‌شود و نه با توصیه به فعالان رسانه‌ای برای تحمل دشواری‌ها. این آینده به توانایی رسانه‌ها در بازسازی رابطه خود با مخاطب، اصلاح ساختارهای اقتصادی و انطباق سیاست‌ها با واقعیت‌های جدید بستگی دارد.

در نهایت، پرسش اصلی این نیست که روزنامه کاغذی تا چه زمانی زنده می‌ماند؛ بلکه این است که جامعه چگونه می‌تواند روزنامه‌نگاری حرفه‌ای را در دوره‌ای که شیوه دسترسی به اطلاعات به سرعت تغییر می‌کند، حفظ کند. پاسخ به این پرسش، بیش از هر چیز، به تصمیم‌هایی بستگی دارد که امروز درباره اقتصاد رسانه، کیفیت اطلاع‌رسانی و جایگاه مطبوعات در زندگی عمومی گرفته می‌شود.

آگهی‌های دولتی؛ سهم روزنامه‌ها از سفره‌ای که همه آن را عادلانه نمی‌دانند

اله زین الدین

آگهی‌های دولتی برای مطبوعات ایران صرفاً یک منبع درآمد نیستند؛ در شرایطی که هزینه‌های انتشار افزایش یافته و بازار تبلیغات با محدودیت‌های جدی روبه‌روست، این آگهی‌ها می‌توانند در ادامه حیات اقتصادی روزنامه‌ها نقش تعیین‌کننده‌ای داشته باشند. به همین دلیل، نحوه توزیع آنها میان رسانه‌های سراسری، استانی و محلی همواره یکی از موضوعات بحث‌برانگیز در اقتصاد مطبوعات بوده است؛ بحثی که در آن، پرسش از عدالت و شفافیت به اندازه میزان درآمد اهمیت دارد.

بر اساس دستورالعمل نحوه توزیع و انتشار آگهی‌های دولتی مصوب مهر ۱۴۰۲، سفارش آگهی دستگاه‌های اجرایی باید از مسیر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی انجام شود. این دستورالعمل، عواملی مانند رتبه رسانه، گستره انتشار، نوع مخاطبان، میزان فراگیری و رعایت عدالت و پرهیز از تبعیض را در تخصیص آگهی‌ها مؤثر می‌داند. همچنین برای دریافت سهمیه، معیارهایی از جمله ضریب کیفی، نظم انتشار، تعداد

صفحات و گستره توزیع در نظر گرفته شده است.

در ظاهر، چنین سازوکاری قرار است توزیع آگهی‌ها را از تصمیم‌های سلیقه‌ای دور کند؛ اما وجود معیارهای رسمی به‌تنهایی پاسخ نمی‌دهد که آیا نتیجه نهایی برای همه روزنامه‌ها عادلانه است یا خیر. مسئله مهم این است که معیارها چگونه اجرایی شوند، اطلاعات تخصیص تا چه اندازه در دسترس است و آیا رسانه‌ها امکان اعتراض مؤثر به تصمیم‌ها را دارند؟

یکی از نکات مهم دستورالعمل، سهم رسانه‌های محلی و استانی است. بر اساس ماده ۹، ادارات کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان‌ها باید حداقل ۶۰ و حداکثر ۷۰ درصد از حجم آگهی‌های دولتی را به رسانه‌های اولویت نخست، شامل رسانه‌های چاپی محلی، استانی و منطقه‌ای و پایگاه‌های خبری مستقر در همان استان، اختصاص دهند. با این حال، گزارش منتشرشده در شهریور ۱۴۰۵ از انتقاد دبیر شورای اطلاع‌رسانی استان قزوین درباره رعایت نشدن سهم ۷۰ درصدی مطبوعات محلی از سوی برخی دستگاه‌ها حکایت دارد.

این انتقاد نشان می‌دهد که اختلاف بر سر آگهی‌ها فقط به سهم هر روزنامه محدود نیست؛ گاهی مسئله اصلی، فاصله میان ضوابط مصوب و اجرای آنهاست. وقتی برای رسانه‌های محلی

سهم مشخصی در نظر گرفته می‌شود، انتظار طبیعی آن است که میزان تحقق این سهم نیز به‌صورت مستمر و قابل بررسی منتشر شود.

از سوی دیگر، مطالبات صنفی مدیران رسانه‌ها در سال‌های اخیر نشان می‌دهد که نارضایتی از نحوه توزیع آگهی‌های دولتی به یک مطالبه جدی در بخشی از جامعه مطبوعاتی تبدیل شده است. انجمن صنفی مدیران رسانه در فهرست مطالبات خود در سال ۱۴۰۳، ساماندهی و برقراری عدالت در توزیع آگهی‌های دولتی میان روزنامه‌های تهران و شهرستان‌ها و همچنین ساماندهی آگهی‌های دولتی رسانه‌های برخط را مطرح کرده بود.

بنابراین، نمی‌توان گفتم مدیران رسانه‌ها به‌طور کلی از وضع موجود راضی‌اند یا همه آنها سازوکار فعلی را ناعادلانه می‌دانند. شواهد موجود، از وجود اعتراض‌ها و مطالبه برای اصلاح حکایت دارد، اما برای تعیین میزان رضایت یا نارضایتی کل مدیران مسئول، به نظرسنجی سراسری و داده‌های تفکیک‌شده نیاز است. به همین ترتیب، صرف اعتراض صنفی نیز برای اثبات تبعیض در تمام موارد تخصیص کافی نیست؛ همان‌طور که استناد به وجود آیین‌نامه، تضمینی برای اجرای عادلانه آن

محسوب نمی‌شود.

مسئله دیگر، شفافیت داده‌هاست. برای ارزیابی واقعی عدالت، باید مشخص باشد هر روزنامه در یک بازه زمانی معین چه تعداد آگهی دریافت کرده، ارزش مالی این آگهی‌ها چقدر بوده، معیار تخصیص چه بوده و سهم رسانه‌های هم‌سطح تا چه اندازه با یکدیگر تفاوت داشته است. بدون انتشار منظم چنین اطلاعاتی، امکان مقایسه مستقل و ارزیابی عملکرد نهاد توزیع‌کننده محدود می‌ماند.

راه‌حل، الزاماً تقسیم مساوی تمام آگهی‌ها میان همه روزنامه‌ها نیست؛ زیرا گستره انتشار، موضوع آگهی، نوع مخاطب و الزامات قانونی ممکن است تفاوت‌هایی را توجیه کند. آنچه اهمیت دارد، تعریف معیارهای روشن، انتشار عمومی آمار تخصیص، ارائه دلایل تصمیم‌های متفاوت و ایجاد سازوکار مؤثر برای رسیدگی به اعتراض رسانه‌هاست.

در نهایت، آگهی دولتی منبعی از منابع عمومی است و نحوه هزینه‌کرد آن باید قابل ارزیابی باشد. عدالت در این حوزه نه با وعده حمایت از مطبوعات، بلکه با اجرای قابل سنجش مقررات، شفافیت مالی و امکان نظارت مستقل معنا پیدا می‌کند.

از نیاز تیم به دودی که باید از کنده بلند شود تا شور جوانی؛

چالش سرمربی گاندوها و نسخه موفقیت سپاهان

“

گلایه ویسی از عملکرد برخی مهره های باتجربه ذوب آهن، در کنار تأکید او بر ضرورت ایجاد شوک در تیمش، نشان می دهد که سرمربی سبز و سفید پوشان اصفهانی برای عبور گاندوها از شرایط فعلی، حساب ویژه ای روی شاگردان بزرگ و با سابقه خود باز کرده است

”

مرضیه غفاریان

جوانگرایی مدتهاست به یکی از کلیدواژه های فوتبال ایران تبدیل شده اما نمی توان نقش بازیکنان باتجربه را در نتیجه گیری تیم ها نادیده گرفت؛ همان نکته ای که پس از دربی نصف جهان، با گلایه عبدا... ویسی از مهره های بزرگ ذوب آهن، بار دیگر به بحث روز فوتبال اصفهان تبدیل شد.

سرمربی گاندوها پس از شکست ۲ بریک تیمش در شهر آورد ۷۸ در واکنش به ضعف دفاعی تیمش، انگشت انتقاد را به سمت برخی بازیکنان باتجربه ذوب گرفت. ویسی تأکید کرد بازیکنان بزرگ باید بزرگی خود را در زمین نشان دهند، نه اینکه صرفاً به سال های حضورشان در یک تیم یا چند تیم نامی تکیه کنند و به سابقه فوتبالی خود بیالند.

گواردیولای ایرانی برای روشن تر کردن منظورش از احسان حاج صفی نام برد؛ کاپیتان باتجربه سپاهان که با وجود ۳۶ سال سن، به باور ویسی همچنان بهترین فوتبال خود را ارائه می کند و تماشای بازی اولدت بخش است. این مقایسه، فارغ از تعبیرهای تند سرمربی ذوب آهن، بهترین شاهد بر این مدعای ویسی است که سابقه درج شده در کارنامه برخی بازیکنان به خودی خود مزیت محسوب نمی شود؛ بازیکن باتجربه باید کیفیت و اثرگذاری اش را در مستطیل سبز به رخ بکشد. گلایه ویسی از عملکرد برخی مهره های باتجربه ذوب آهن، در کنار تأکید او بر ضرورت ایجاد شوک در تیمش، نشان می دهد که سرمربی سبز و سفید پوشان اصفهانی برای عبور گاندوها از شرایط فعلی، حساب ویژه ای روی شاگردان بزرگ و با سابقه خود باز کرده است. او معتقد است ذوب آهن هنوز نتوانسته به اندازه کافی از ظرفیت این بازیکنان بهره ببرد و

برای ایجاد تغییر در روند تیم، به تمرکز و مسئولیت پذیری بیشتر آنها نیاز دارد. ویسی همچنین اصلاح رفتار و عملکرد این دسته از بازیکنان را وظیفه خود و کادرفنی می داند. هرچند نا کامی ذوب آهن را نمی توان فقط به عملکرد چند بازیکن تقلیل داد اما وقتی سکاندار تیم از مسئولیت پذیری و ضرورت نشان دادن بزرگی در زمین حرف می زند، روشن است که انتظار دارد مهره های با سابقه تیمش در مدیریت لحظات دشوار نقش پر رنگ تری ایفا کنند؛ به ویژه در رقابت هایی حساس مانند دربی که یک ثانیه غفلت و یک آن اشتباه برای فرو ریختن شا کله تیم و تغییر سر نوشت بازی کافی است.

در مقابل اما همقطار ویسی در تیم همشهری ذوب در کنار جوانگرایی و میدان دادن به جوان های مستعد از برخی مهره های پا به سن گذاشته و امتحان پس داده هم به بهترین شکل ممکن بازی می گیرد. سپاهان محرم به ویژه در ۲ هفته اخیر، با همین رویکرد و تکیه بر عملکرد مؤثر مهره های باتجربه در کنار درخشش ستاره های جوان طلایی پوش، توانسته نتایج مطلوبی کسب کند. بهترین شاهد بر این مدعا هم بهره گیری از مکمل ستاره های جوان و بازیکنان باتجربه برای گشودن سنگر رقبا در تقابل با فجر و شهر آورد ۷۸ اصفهان است.

در پیروزی ۶ بریک سپاهان در نقش جهان در مصاف با مهمان شیرازی، تجربه حاج صفی با ثبت ۲ گل و ۲ پاس گل، پایه گذار اصلی جشنواره گل طلایی پوشان اصفهانی در این دیدار بود، در کنار درخشش کاپیتان ۳۶ ساله سپاهان، آریا یوسفی مدافع ۲۴ ساله طلایی پوشان با دبل در گلرزی و امید نورافکن مدافع ۲۹ ساله این تیم نیز با دبل در پاس گل، سهم قابل توجهی در پیروزی پر گل تیم خود در هفته هشتم داشتند. مهدی لیموچی وینگر ۲۶ ساله و آریا شفیع دوست مهاجم ۱۹ ساله نیز با ثبت یک گل به نام خود در

این دیدار، نقش آفرینی جوانان نویدکیا را تکمیل کردند تا برد پرگل سپاهان در نقش جهان، جلوه ای از هم افزایی تجربه بازیکنان با سابقه و توانایی مهره های جوان این تیم باشد. در دربی اصفهان نیز سپاهان با همین فرمان پیش رفت؛ فقط ۱۹ ثانیه از اولین دقیقه بازی گذشته بود که محمد مهدی لطفی، وینگر ۲۶ ساله زرد پوشان دیار زاینده رود، با گشودن سنگر همشهری سبزی پوش علاوه بر پیش انداختن تیم نویدکیا، فشار روانی را به اردوی ذوبی ها منتقل کرد. دریافت گل در نخستین دقیقه شهر آورد، آن هم در تقابل با سپاهانی که پس از ۶ تایی کردن رقیب در نقش جهان با اعتماد به نفس و روحیه ای مضاعف پای به فولاد شهر گذاشته بود، کار میزبان را برای اجرای برنامه های خود در میدان دشوارتر کرد و به همان فرصت داد با آرامش بیشتری جریان بازی را دنبال کند.

در ادامه، نوبت به مهاجم ۳۴ ساله سپاهان رسید. کاوه رضایی علاوه بر اینکه در اواسط نیمه نخست با چسباندن توپ به تور گاندوها، اختلاف بازی را به ۲ گل افزایش داد با فرار مؤثر خود در دقیقه ۳۸ و وادار کردن سید محمد حسینی به خطا، زمینه اخراج مدافع ۳۱ ساله ذوب را فراهم کرد؛ اتفاقی که کار تیم ویسی را دشوارتر کرد. به این ترتیب، همانطور که لطفی جوان با گل زودهنگام خود به سپاهان برتری روحی بخشید، کاوه باتجربه نیز با استفاده از هوشمندی خود، شرایط مسابقه را بیش از پیش به سود طلایی پوشان اصفهانی تغییر داد.

بدون شک می توان مدعی شد توازن بین استفاده از نیروی جوانی و بهره گیری از تجربه مهره های مسن، یکی از دلایل نتیجه گیری سپاهان در هفته های اخیر بود؛ چه اینکه بازیکنان با سابقه در لحظات حساس با اثرگذاری خود نقش آفرینی می کنند و ستاره های جوان نیز با انرژی و جسارت خود، تحرک و تنوع بیشتری به

بازی تیم می بخشند.

قدیمی ها پریبراه نگفته اند «دود از کنده بلند می شود» اما این ضرب المثل زمانی مصداق پیدا می کند که کنده یاد شده هنوز جان شعله و روشن داشته باشد وگرنه همه با سرمربی ذوب هم عقیده هستند؛ صرف سال ها حضور در فوتبال و به اصطلاح «پیراهن بیشتر پاره کردن» به خودی خود تضمینی برای گره گشایی از مشکلات تیم نیست. بازیکن باتجربه زمانی ارزش واقعی خود را نشان می دهد که در لحظات حساس با هوشمندی، آرامش، تمرکز و مسئولیت پذیری، عصای دست تیمش باشد. ضمن اینکه اگرچه به قول قدیمی ها «آنچه جوان در آینه ببندد، پیر در خشت خام ببندد» اما نمی توان از فوتبالیست های مستعد ولی جوان نیز به بهانه خامی و کم تجربگی چشم پوشی کرد؛ چه بسا همین بازیکنان کم سن و سال با انگیزه، جسارت و توانایی های خود، گره گشای تیم در لحظات حساس باشند و با درخشش در میدان، ثابت کنند که برای بزرگی کردن، همیشه لازم نیست سال های زیادی از عمر فوتبالی بازیکن گذشته باشد.

سپاهان در هفته های اخیر نشان داده که تجربه بازیکنان و نیروی جوانی اگر به درستی کنار هم قرار بگیرند، می توانند مکمل یکدیگر باشند؛ همان درسی که ذوب آهن برای عبور از روزهای دشوار خود باید جدی تر از همیشه به آن توجه کند. سرمربی گاندوها نیز پس از شکست شاگردانش در شهر آورد ۷۸ با اشاره به ضرورت ایجاد شوک در تیمش و تأکید بر نیاز به نقش آفرینی مؤثرتر بازیکنان باتجربه، نشان داد که برای تغییر شرایط ذوب آهن، بیش از هر چیز به بیدار شدن ظرفیت های نهفته در همین مهره های بزرگ چشم دوخته است؛ بازیکنانی که باید ثابت کنند سال ها حضور در فوتبال، تنها به پاره کردن پیراهن بیشتر خلاصه نمی شود و هنوز می توانند در روزهای سخت، تکیه گاه تیمشان باشند.

خانزاده: رؤیایم را زندگی می کنم

ستاره والیبال ایران بهترین بازیکن جهان می شود؟

فرهنگ ها و مناطق باور داریم. ورود استعدادی بین المللی مانند پوریا، ارزش افزوده ای برای کونئو است. در این دوره پیچیده تاریخی، دیدن ورزشکارانی از ملیت های مختلف که در یک زمین و برای یک هدف می جنگند، پیامی مهم است. «پائولو بروجافردو، مدیر ورزشی باشگاه، نیز با تمجید از کیفیت فنی پوریا و عملکرد او در تابستان با تیم ملی ایران، اظهار کرد: «ما متقاعد شده ایم که ورزشکاری در سطح بسیار بالا به کونئو آورده ایم. او از همان ابتدا آمادگی خود را برای هماهنگی با تیم نشان داد.»

پوریا حسین خانزاده در مراسم معارفه خود در آکوا سنت آنا کونئو، از رؤیای بازی در ایتالیا گفت و تأکید کرد که هدف اصلی اش کمک به این تیم برای رسیدن به مرحله پلی آف است. به گزارش «ورزش سه»، باشگاه والیبال آکوا سنت آنا کونئو ایتالیا، با نگاهی بین المللی و اهدافی بلندپروازانه، پوریا حسین خانزاده را به عنوان نخستین بازیکن ایرانی تاریخ این باشگاه در «مزون د دیتریش» معرفی کرد.

فلاویو بورنیا، مدیرعامل یکی از شرکت های حامی باشگاه کونئو، در این مراسم گفت: «ما به ورزش و توانایی آن در پیوند دادن

این دریافت کننده جوان در باره اهداف شخصی و تیمی خود نیز گفت: «هدف من این است که روزی بهترین بازیکن جهان شوم. اما در حال حاضر، مهم ترین چیز کمک به تیم کونئو برای رسیدن به مرحله پلی آف است. می دانیم که لیگ ایتالیا بسیار رقابتی است، اما باید بدون ترس با همه بجنگیم.» پوریا در پایان، خطاب به هواداران «بیانکوبلو» (سفید و آبی ها) گفت: «شنیده ام هواداران کونئو بسیار پر شور هستند. بی صبرانه منتظرم مقابل آن ها بازی کنم، توانایی هایم را نشان دهم و حمایتشان را احساس کنم.»

نگاهی به فرونشست زمین و ضرورت پایش آن

از مکزیکوسیتی تا اصفهان؛ چرا باید نشست زمین را جدی گرفت؟

گزارش شد. میزان برآوردشده نشست یا بالا آمدن زمین در این شهرها بین ۰/۸ تا ۱/۹ میلی متر در سال بود. پژوهشگران تأکید کرده‌اند که این اندازه‌گیری‌های کوچک باید با احتیاط تفسیر شوند. بنابراین، نتیجه بررسی تنها فهرستی از شهرهای دارای نشست شدید نیست، بلکه داده‌ها نشان می‌دهند حرکت زمین در شهرهای مختلف، و حتی در بخش‌های یک شهر، می‌تواند تفاوت قابل توجهی داشته باشد.

یکی از کاربردهای این یافته‌ها، کمک به شناسایی نقاطی است که ساختمان‌ها، زیرساخت‌ها و ساکنان ممکن است در برابر پیامدهای فرونشست آسیب‌پذیرتر باشند. برای نمونه، تفاوت میان نشست موضعی و میانه شهری در مکزیکوسیتی یادآور می‌شود که یک عدد کلی برای توصیف وضعیت همه محله‌ها کافی نیست. اگر هدف، تعیین محل‌هایی باشد که به بررسی یا اقدام نیاز دارند، توجه به تغییرات درون هر شهر نیز اهمیت دارد. در عین حال، داده‌های ارائه‌شده به‌تنهایی مشخص نمی‌کنند چه اقدامی در هر شهر باید انجام شود؛ آن‌ها بیشتر به روشن شدن محل و شدت تغییرات کمک می‌کنند.

این پژوهش که نتایج آن در نشریه علمی Nature Cities منتشر شده‌اند، البته محدودیت‌هایی هم داشته است. دوره بررسی آن حدود ۹ سال بوده و بر فرونشست نسبی و محلی در شهرهای بزرگ تمرکز داشته است، بنابراین ممکن است نواحی بیرون از مرزهای اداری شهرها را دربر نگیرد. همچنین در مناطقی که پوشش ایستگاه‌های زمینی کمتر است، عدم قطعیت اندازه‌گیری‌ها بیشتر خواهد بود. به همین دلیل، ادامه پایش می‌تواند نشان دهد آیا روندهای مشاهده‌شده در سال‌های آینده نیز پابرجا می‌مانند یا نه. چنین پیگیری‌ای می‌تواند به برنامه‌ریزی برای پاسخ‌های متناسب با وضعیت هر منطقه کمک کند، بدون آنکه از داده‌های یک دوره محدود، نتیجه‌ای قطعی برای آینده گرفته شود.

نشست ثبت‌شده برابر نیست.

بر اساس نتایج، بخش‌هایی از شهر مکزیکوسیتی شدیدترین نشست موضعی گزارش شده را داشتند: حدود ۲۱۷ میلی‌متر در سال. با این حال، میانه سرعت نشست در سطح این شهر ۸ میلی‌متر در سال بود. این فاصله نشان می‌دهد وضعیت یک نقطه از شهر را نباید به همه آن تعمیم داد. در تورئون، شهری دیگر در مکزیک، میزان نشست حدود ۱۷ میلی‌متر در سال گزارش شد. در مقیاس منطقه‌ای، شدیدترین نرخ‌های نشست در آسیا دیده شد. میانه سرعت نشست در میان اندونزی حدود ۳۳ میلی‌متر، در باندونگ اندونزی ۲۲ میلی‌متر و در اصفهان ایران ۱۱ میلی‌متر در سال بود.

در مقابل، حرکت سالانه زمین در بوستون، نیویورک، لندن، پکن، توکیو، استول، سیدنی، مونته‌ویدئو و ناپل به‌طور کلی پایدار

پژوهشی درباره پایین رفتن سطح زمین در شهرهای بزرگ جهان انجام داده‌اند. آن‌ها به جای تمرکز بر یک شهر، حرکت زمین را در مجموعه گسترده‌ای از شهرها بررسی کردند تا تفاوت وضعیت آن‌ها روشن‌تر شود.

آن‌ها داده‌های ماهواره‌ای با وضوح بالا را که بین سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۳ گردآوری شده بود، بررسی کردند. هدف آن‌ها اندازه‌گیری حرکت زمین در ۴۶۵ شهر واقع در ۱۰۷ کشور بود. داده‌های ماهواره‌ای به آن‌ها امکان داد تغییرات سطح زمین را در بخش‌های مختلف این شهرها دنبال کنند و سرعت سالانه نشست را برآورد کنند. در گزارش نتایج، میان سرعت نشست در یک نقطه مشخص و «میانه» سرعت نشست در کل شهر تفاوت گذاشته شده است. میانه، عددی است که پس از مرتب‌کردن اندازه‌گیری‌ها، در میانه آن‌ها قرار می‌گیرد و لزوماً با شدیدترین

فرونشست زمین، یعنی پایین رفتن تدریجی سطح آن، پدیده‌ای است که می‌تواند زندگی شهری را تحت تأثیر قرار دهد. شناخت محل وقوع و سرعت این تغییر برای مراقبت از ساختمان‌ها، تأسیسات و محله‌های شهری اهمیت بسیار زیادی دارد.

به گزارش ایسنا، وقتی زمین به آرامی پایین می‌رود، آثار آن ممکن است در بخش‌های مختلف شهر دیده شود. ساختمان‌ها و پی آن‌ها، یعنی بخشی که وزن بنا را به زمین منتقل می‌کند، می‌توانند آسیب ببینند. سامانه‌های زهکشی و فاضلاب نیز ممکن است با مشکل روبه‌رو شوند. از سوی دیگر، پایین رفتن سطح زمین می‌تواند خطر سیل گرفتگی را افزایش دهد. این موضوع فقط به یک ساختمان یا خیابان مربوط نیست؛ هرجا زیرساخت‌های شهری و محل زندگی مردم در معرض نشست زمین باشد، شناخت دقیق تغییرات زمین برای تصمیم‌گیری اهمیت پیدا می‌کند. به همین دلیل، اندازه‌گیری حرکت زمین در شهرها گامی برای شناسایی نقاطی است که ممکن است به توجه بیشتری نیاز داشته باشند.

با وجود این اهمیت، اطلاعات درباره چگونگی تغییر فرونشست زمین در شهرهای مختلف همچنان محدود بوده است. بررسی‌های پیشین گاهی از روش‌های متفاوتی استفاده کرده‌اند یا دوره‌های زمانی یکسانی نداشته‌اند. بعضی از آن‌ها نیز تنها شمار کمی از شهرها را بررسی کرده‌اند. در چنین شرایطی، مقایسه شهرهای جهان دشوار می‌شود و تصمیم‌گیران نمی‌توانند به‌سادگی تشخیص دهند خطر در کجا رو به افزایش است یا کدام منطقه به اقدام فوری‌تری نیاز دارد. بررسی شمار زیادی از شهرها در یک بازه زمانی مشخص می‌تواند تصویری روشن‌تر برای مقایسه فراهم کند، هرچند اندازه‌گیری‌ها نیز باید با توجه به محدودیت‌هایشان تفسیر شوند.

محققانی از دانشگاه پکن کشور چین در همین خصوص،

آسیب‌پذیری شهرها در برابر بارش‌های شدید

وقتی باران همیشه حادثه‌ای عاشقانه نیست

مشکل مواجه است - لازم است تجهیزات و پمپ‌های تخلیه آب آماده باشند. وی با تأکید بر اینکه شرایط هر شهر متفاوت است، تصریح کرد: برخی شهرها دارای شیب هستند و روان‌آب به نقاط پایین‌تر منتقل می‌شود بنابراین هر شهر باید متناسب با شرایط خود، اقدامات لازم را برای مدیریت روان‌آب‌ها انجام دهد.

این کارشناس مدیریت منابع آب درباره مهم‌ترین اقدام دستگاه‌های مسئول پس از وقوع سیلاب نیز گفت: اگر در منطقه‌ای سیلاب رخ دهد، احتمال دارد بارش‌های بعدی دوباره همان منطقه را تحت تأثیر قرار دهد بنابراین باید گل‌ولای و رسوبات جوی‌ها سریع تخلیه و مسیر عبور آب باز شود تا منطقه برای بارش‌های بعدی آماده باشد.

وی با اشاره به مناطق دارای سابقه سیلاب افزود: اتفاقات سال‌های گذشته را باید بررسی کنیم. شیراز، تهران و اهواز از جمله شهرهایی هستند که بیش‌تر با مشکلات ناشی از سیلاب مواجه شده‌اند همچنین شهرهای واقع در مجاورت رودخانه‌هایی مانند کرخه باید مورد توجه قرار گیرند. تجربه سیلاب‌های سال ۱۳۹۸ نیز می‌تواند نشان دهد کدام مناطق آسیب‌پذیری بیشتری دارند.

موسوی خوانساری در پایان با مقایسه شرایط امسال با سیلاب‌های سال ۱۳۹۸ گفت: شرایط امسال با سال ۱۳۹۸ متفاوت است. سیلاب‌های آن سال در فروردین رخ داد و در آن مقطع مخازن بسیاری از سدها به دلیل ذخیره آب پر بود اما امسال شرایط متفاوت است و تجربه سال ۱۳۹۸ نیز در اتخاذ تمهیدات لازم برای کنترل سیلاب مورد توجه قرار گرفته است.

بیشترین خطر ناشی از پدیده ال نینو است که نواحی زاگرس و مناطق غربی کشور، از شمال غرب تا جنوب غرب را دربرمیگیرد. بر اساس پیش‌بینی‌ها، دهه سوم مهرماه تا اوایل آبان‌ماه از دوره‌های مهم از نظر احتمال بارش‌های شدید و وقوع سیلاب خواهد بود.

این کارشناس مدیریت منابع آب با تأکید بر لزوم آمادگی کشور برای مواجهه با بارش‌های سیل‌آسا گفت: لایروبی رودخانه‌ها باید از سوی شرکت‌های آب منطقه‌ای مورد توجه قرار گیرد اما یکی از نقاط ضعف اصلی در شهراست زیرا در برخی مناطق شهری، بارندگی شدید می‌تواند در مدت کوتاهی موجب جاری شدن روان‌آب و سیلاب شود.

خوانساری با اشاره به بارش‌های اخیر در کرج و ایذه ادامه داد: در کرج حدود ۱۲ میلی‌متر بارندگی ثبت شد که در منطقه عظیمیه موجب جاری شدن سیلاب و وارد شدن خسارت به تعدادی از خودروها شد. در ایذه نیز حدود ۵۰ میلی‌متر بارش رخ داد که به جاری شدن سیلاب منجر شد.

وی خاطر نشان کرد: در این شرایط بیشترین نگرانی در مناطق شهری است چون در خارج از شهرها سدهایی وجود دارند که می‌توانند بخشی از سیلاب را مهار کنند و وزارت نیرو نیز تمهیداتی را برای مدیریت سیلاب در سدهای مخزنی در نظر گرفته است.

این کارشناس مدیریت منابع آب درباره ضرورت حرکت از مدیریت واکنشی به سمت پیشگیری از سیلاب اظهار کرد: با اعلام پیش‌بینی بارش، دستگاه‌های مسئول باید از قبل در حالت آمادہ‌باش قرار گیرند. در برخی شهرها مانند اهواز - که تخلیه آب با

در پی پیش‌بینی هواشناسی در زمینه احتمال وقوع بارش‌های سیل‌آسا طی پاییز، یک کارشناس مدیریت منابع آب گفت: بیشترین نگرانی در زمینه مناطق شهری است زیرا بارندگی شدید در برخی مناطق شهری می‌تواند در مدت کوتاهی موجب جاری شدن روان‌آب و سیلاب شود.

به گزارش ایسنا بر اساس سابقه سال‌های گذشته، سال‌های همراه با ال‌نینوی قوی می‌توانند با رخداد‌های بارشی شدید همراه شوند. زمستان ۱۳۷۶، هم‌زمان با یکی از قوی‌ترین ال‌نینوهای قرن بیستم، با بارش‌های فراتر از معمول و وقوع سیلاب در برخی حوضه‌های کشور همراه بود همچنین سیلاب‌های گسترده فروردین ۱۳۹۸ در استان‌های مختلف و بارش‌های شدید و سیلاب جنوب سیستان و بلوچستان دردی

۱۳۹۸، اهمیت توجه به رخداد‌های حدی را نشان می‌دهند.

به گفته مجید حبیبی نوخندان - مدیر گروه پیش‌آگاهی مخاطرات جوی پژوهشگاه هواشناسی و علوم جو - این سابقه آب و هوایی نشان می‌دهد در سال‌های ال‌نینویی، فقط احتمال ترسالی مهم نیست بلکه احتمال بارش‌های حدی و سیلاب نیز باید هم‌زمان مورد توجه قرار گیرد.

■ ال نینو؛ باران بیشتر یا خطر سیلاب؟

در این شرایط آمادگی برای بارش‌های سیل‌آسا از اهمیت زیادی برخوردار است. محسن موسوی خوانساری - کارشناس مدیریت منابع آب - در گفت‌وگو با ایسنا به مناطقی که بیشتر با خطر سیلاب در پاییز امسال روبه‌رو هستند، اشاره و اظهار کرد:

معاون استاندار فارس:

سرمایه گذاری باید به توسعه پایدار استان منجر شود

گودرزی با تأکید بر لزوم تسهیل ورود سرمایه گذاران به پروژه‌های اقتصادی افزود: باید بسته‌های سرمایه گذاری و مجوزهای بی‌نام آماده شوند تا سرمایه گذاران برای آغاز فعالیت اقتصادی، زمان و منابع خود را در فرایندهای طولانی اداری و بروکراسی صرف نکنند. آماده سازی این بسته‌ها می‌تواند مسیر ورود سرمایه به پروژه‌های اولویت دار را کوتاه تر و زمینه تصمیم گیری سریع تر سرمایه گذاران را فراهم کند.

■ ضرورت عبور از تأمین مالی سنتی

وی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به محدودیت های اتکای صرف به نظام بانکی برای تأمین مالی پروژه‌ها گفت: تأمین مالی اقتصاد تنها از طریق بانک‌ها نمی‌تواند پاسخگوی نیازهای سرمایه گذاری باشد و لازم است ابزارهای جدیدتری برای تجهیز و هدایت منابع مالی به کار گرفته شوند.

گودرزی با اشاره به تأثیر تسهیلات تکلیفی و نرخ‌های دستوری بر عملکرد نظام بانکی اظهار کرد: تحمیل تسهیلات تکلیفی و تعیین نرخ‌های دستوری، منابع و مصارف بانک‌ها را با ناترازی مواجه کرده است. در چنین شرایطی، اتکای صرف به نظام بانکی برای تأمین منابع مورد نیاز پروژه‌های اقتصادی کافی نیست و باید مسیرهای جایگزین تأمین مالی تقویت شوند.

معاون هماهنگی امور اقتصادی استانداری فارس افزود: استفاده از ظرفیت بازار سرمایه، توسعه ابزارهای نوین تأمین مالی و به کارگیری مدل‌های مشارکتی می‌تواند به تأمین منابع مورد نیاز پروژه‌ها کمک کند. تنوع بخشی به روش‌های تأمین مالی و هدایت منابع به سمت فعالیت‌های مولد، از الزامات افزایش سرمایه گذاری و تقویت زنجیره‌های ارزش افزوده است.

گودرزی همچنین با اشاره به تداوم فعالیت تولیدکنندگان و صنعتگران در شرایط دشوار اقتصادی و جنگی، بر اهمیت حفظ جریان تولید و فراهم کردن شرایط مناسب برای فعالیت بنگاه‌های اقتصادی تأکید کرد.

آن محدود نمی‌شود و بخش مهمی از ارزش اقتصادی در مراحل پس از تولید اولیه و در فرایندهای فرآوری ایجاد می‌شود. بنابراین، باید برای تکمیل زنجیره ارزش این محصول و سایر ظرفیت‌های مزیت دار استان برنامه ریزی شود.

■ تدوین سند زنجیره‌های مزیت دار و تسهیل سرمایه گذاری

معاون هماهنگی امور اقتصادی استانداری فارس از برنامه ریزی برای تدوین سند زنجیره‌های مزیت دار استان خبر داد و گفت: این سند با همکاری دستگاه‌های مرتبط، از جمله سازمان صنعت، معدن و تجارت و اداره کل امور اقتصادی و دارایی، تدوین می‌شود تا ظرفیت‌های اقتصادی استان به صورت هدفمند شناسایی و مسیر سرمایه گذاری در آن‌ها مشخص شود.

نایب رئیس کانون انجمن‌های صنفی کامیون داران ایران:

هزینه‌های کامیون داران را مهار کنید

وی ادامه داد: حتی قرار بود در محاسبه تن بر کیلومتر شرایط مسیر نیز لحاظ شود. برای مثال، اگر راننده‌ای در زمستان به ارومیه یا اردبیل برود به دلیل سردسیر بودن مسیر و سختی کار، کرایه متناسب با شرایط آن مسیر تعیین شود. همچنین اگر راننده‌ای از ارومیه به سمت بندرعباس یا بوشهر حرکت کند شرایط مسیر گرمسیر نیز در محاسبه لحاظ شود. اما هیچ کدام از این موارد اجرا نشد.

■ کرایه‌ها برچه اساسی تعیین می‌شوند؟

این فعال صنفی درباره مبنای فعلی تعیین کرایه‌ها گفت: در حال حاضر مبنا همان روش‌های گذشته است اما اختلاف زیادی میان هزینه واقعی و درصد افزایش کرایه وجود دارد. همین امسال هزینه‌ها را محاسبه کردیم و افزایش هزینه‌ها نزدیک ۴۰ درصد بود در حالی که سازمان راهداری به ۲۶.۵ درصد و وزارت راه به ۲۲ درصد رسیده بود که در نهایت همان ۲۶.۵ درصد توافق کردیم.

وی با اشاره به تأخیر در افزایش نرخ کرایه‌ها گفت: اگر هر سال به اندازه افزایش هزینه‌ها، کرایه‌ها نیز افزایش پیدا می‌کرد، یک تناسب نسبی ایجاد می‌شد. اما در کشور ما سه تا چهار سال کرایه‌ها افزایش پیدا نکرد. از سال ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۷ تقریباً چهار سال در هیچ جای کشور افزایش مناسبی در کرایه‌ها انجام نشد.

نایب رئیس کانون کامیون داران افزود: بعد از اینکه سه یا چهار سال کرایه‌ها افزایش پیدا نکرد به جای اجرای تن بر کیلومتر، دوباره به شکل سلیقه‌ای در برخی جاها ۲۰ درصد و در برخی جاها ۳۰ درصد افزایش دادند. این روش نمی‌تواند مشکل را حل کند.

نایب رئیس کانون انجمن‌های صنفی کامیون داران ایران با تأکید بر اینکه افزایش کرایه به تنهایی نمی‌تواند مشکلات رانندگان را حل کند، گفت: خواسته اصلی کامیون داران کنترل هزینه‌های لاستیک، روغن، قطعات یدکی و تعمیرات است. سید جلال موسوی در گفت و گو با ایسنا، در پاسخ به این سوال که آیا کرایه‌ها با هزینه‌های کامیون داران تناسب دارد یا خیر؟ اظهار کرد: یکی از مطالبات اصلی رانندگان در سال ۱۳۹۷، اجرای طرح تن بر کیلومتر بود اما این طرح در نهایت اجرا نشد و فقط روی کاغذ باقی ماند. اگر تن بر کیلومتر از ابتدا اجرا می‌شد و همین روند ادامه پیدا می‌کرد کرایه‌ها تقریباً با هزینه‌ها تناسب پیدا می‌کرد البته شاید نه به صورت دقیق اما تا حد قابل قبولی متناسب می‌شد. در آن مقطع به جای اجرای این طرح چند اقدام سریع انجام شد از جمله اختصاص لاستیک با ارز ۴۲۰۰ تومانی و برای مدت کوتاهی نیز اختصاص روغن به رانندگان.

نایب رئیس کانون انجمن‌های صنفی کامیون داران ایران با اشاره به نحوه تعیین کرایه‌ها در آن زمان گفت: در مقطعی مطرح شد که ۳۰ درصد به کرایه‌ها اضافه شود. این افزایش برای استان‌هایی که کرایه‌های بالاتری داشتند، شرایط متفاوتی ایجاد می‌کرد و در استان‌هایی که کرایه پایین تر بود نیز تفاوت چندانی نداشت.

موسوی درباره منطق طرح تن بر کیلومتر توضیح داد: فرض کنید کامیونی از بندرعباس به تبریز یا قزوین حرکت می‌کند. سوخت مصرفی، استهلاک خودرو، لاستیک و سایر هزینه‌های آن مسیر باید مبنای تعیین کرایه باشد. وقتی همان کامیون بخواهد از مقصد دوباره به بندرعباس برگردد آیا مصرف سوخت یا استهلاک آن تفاوتی می‌کند؟ همان هزینه‌ها وجود دارد.

■ رانندگان افزایش کرایه نمی‌خواهند

موسوی با بیان اینکه افزایش اسمی کرایه‌ها بدون کنترل هزینه‌های کامیون داران فایده‌ای ندارد، تأکید کرد: ما راننده‌ها اصلاً نمی‌خواهیم کرایه افزایش پیدا کند. همین‌جا در رسانه اعلام می‌کنم و حتی حاضریم تعهد محضری بدهم که همه رانندگان همین را می‌خواهند چون افزایش کرایه زمانی فایده دارد که هزینه‌های ما نیز کنترل شود.

وی گفت: از شهریور سال گذشته تا امروز، قیمت لاستیک حدود ۲۰۰ تا ۲۲۰ درصد افزایش پیدا کرده است. در چنین شرایطی حتی اگر کرایه ۶۰ درصد هم افزایش پیدا کند، چه فایده‌ای برای راننده دارد؟ وقتی راننده برای تعمیر موتور باید هزینه بسیار سنگینی پرداخت کند افزایش کرایه به تنهایی مشکل را حل نمی‌کند.

موسوی با انتقاد از نبود نظارت بر هزینه تعمیرات کامیون‌ها اظهار کرد: در این حوزه نظارت کافی وجود ندارد و قیمت‌ها بسیار بالا رفته است.